

I als 40 va dir prou

Xevi Puigdemont es retira de l'enduro després de més de vint anys en la competició

Xevi Puigdemont, a la dreta, al circuit de casa seva. Sobre la moto, el pilot polonès Tadeusz Blazusiak s'hi posa b per a la foto. Foto: M.S.

En una de les espaioses sales de ca l'Amat, la casa de pagès de la seva família materna que ha convertit en centre d'operacions, Xevi Puigdemont acumula dotzenes de trofeus que ha guanyat en la seva extensa carrera esportiva, a la qual ha posat fi aquesta tardor. Ni hi són tots –«entre el meu germà Marc i jo en tenim caixes plenes»–, ni els té comptats, ni sap on paren els més importants. No és d'estranyar. Han estat més de vint anys com a pilot d'enduro, prou temps per haver perdut, fins i tot, el compte de les curses que pot haver disputat –«potser cap a mil?»–, es pregunta.

El saltenc va pujar sobre la primera moto, una Bultaco que encara conserva, fa trenta-dos anys, quan només en tenia vuit. La feia servir pels entorns de ca l'Amat, on passava llargues estones lliures, caps de setmanes i vacances amb els avis Torramilans. Aquells mateixos paratges veuen ara com s'hi entrenen alguns dels millors pilots del món, però també aficionats que s'apunten als cursets que ofereix l'escola que regenta amb el seu germà. El dia de la trobada amb aquest diari el visita el polonès Tadeusz Blazusiak, campió del món d'enduro en pista coberta, que ja està buscant casa pels voltants. «Els agrada el clima d'aquí i tenen bones connexions amb els seus països des de l'aeroport de Girona.» Baixen molts finlandesos, els reis de l'especialitat, que després d'unes quantes hores d'activitat disfruten del sol al pati de la casa.

Un finlandès torrant-se al sol pot resultar tan exòtic com un pilot d'aquí competint sobre la neu d'aquell país nòrdic. «Vaig guanyar a Finlàndia quan semblava que ningú d'aquí ho podia fer.» En Xevi fa referència als seus inicis en el mundial, quan l'enduro era poc conegut a Catalunya. Ell va ser un dels pioners a casa nostra i el primer pilot de tot l'Estat a fer un podi en el mundial. El 1993 va acabar tercer en els 80 cc, i les marques li anaven al darrere. «D'alguna manera vaig obrir portes. Una mica com el que ha fet Ivan Cervantes, que ha demostrat que un pilot d'aquí també pot ser campió.» Aquell resultat va marcar el camí cap a la professionalització. Les coses li van anar bé, fins al punt de convertir-se en pilot oficial de KTM. No va ser fàcil. Hi va haver temporades en què cobrava segons els resultats. Això l'obligava a córrer tantes curses com podia: «No parava ni a l'estiu.» El 2000 va repetir el tercer lloc en el mundial i es va acabar convertint en el català de la seva generació que més ha progressat en aquesta disciplina: «Vaig tenir com a companys Nani Roma i Isidre Esteve, però ells dos es van passar als raids. També hi havia Josep Rovira, que era el pilot més bo de tots, però va ser l'únic que no se'n va sortir.»

El 2005 va plegar del mundial i va continuar competint en els campionats d'Espanya i de Catalunya. Amb 40 anys ha dit prou: «El físic m'ho demanava, i la ment també. Cada cop tens els objectius més reduïts perquè, amb tants anys, has aconseguit moltes coses. M'ho he trencat tot i a la meva edat el desgast físic és important. Després de cada cursa necessitava més temps de recuperació i això repercuteix en la qualitat dels entrenaments. Aquesta etapa s'ha acabat.» Molts li diuen que segur que hi torna, però ell assegura que ni tan sols ho farà ocasionalment: «Ja no en tinc cap ganes. He corregut fins a l'últim dia.»

De la seva carrera es queda amb el recorregut fet, més que en un moment concret: «La felicitat no ve donada per un resultat, sinó per la trajectòria d'una temporada. El pas del temps et fa veure que l'important és el camí, tot i que és evident que un resultat omple.» Tampoc l'engresca la possibilitat de fer el Dakar, com alguns dels seus companys d'esport: «Si hi anés seria per guanyar i a la meva edat ja no puc. Hi has d'anar amb 25 anys i en necessites tres per aprendre. A aquella edat jo em guanyava prou bé la vida amb l'enduro. Ni m'ho vaig plantejar ni les marques em van venir a buscar.»

Publicat a:

-El 9 Esportiu Comarques Gironines 28-11-2010 Pàgina 28

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/8-esports/54-motor/337234-i-als-40-va-dir-pro-u.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesEsports&utm_source=rss&utm_medium=mesEsports&utm_campaign=rss